

Balassagyarmati Törvényszék

7.Mf..... szám

A Balassagyarmati Törvényszék dr. Tordai Gábor jogtanácsos (1146 Budapest, Ajtósi Dürer sor 27/A.) által képviselt (.....) felperesnek – dr. Juhászné dr. Grunda Erzsébet jogi főelőadó által képviselt Megyei Rendőr-főkapitányság (.....) alperes ellen elmaradt illetmény megfizetése iránt indított perében a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által 2015. november 2. napján meghozott számú ítélet ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 5.000 (Ötezer) Ft fellebbezési perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A járásbíróság ítéletével a felperes módosított keresetének helyt adva kötelezte az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg a 2013. augusztus 1-jétől 2015. október 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan 514.100,- Ft elmaradt illetményt és annak 2014. szeptember 15-től a kifizetés napjáig számított törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 35.990,- Ft jogi képviselői munkadíjat mint I. fokú eljárási költséget.

Megállapította, hogy a le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.

Ítéletét az I. fokú bíróság azzal indokolta, hogy a hivatkozott jogszabályi rendelkezések szerint az alperesnek garantált illetmény címén legalább a garantált bérminimumot biztosítania kellett a felperes részére, a csatolt fizetési jegyzékből és munkaügyi okmányokból megállapíthatóan azonban

a 2013. augusztus 1. és 2015. június 30. közötti időszakban erre nem került sor. Az alperesnek a Kjt. 66. § (7) és (8) bekezdésére hivatkozással lehetősége lett volna a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt csökkenteni a garantált bérminimum kötelező emelésének terhére, azonban ezt írásban, igazolható módon kellett volna megtennie, úgy, hogy arról a felperes is tudomást szerezzen. A felperes ilyen munkáltatói határozatot a munkáltatói illetményrész csökkentéséről 2015. január 1-jét megelőzően nem hozott. Abban az esetben, ha a munkáltató a garantált illetményt a mérlegelési jogkörében adott rész terhére növelte és ezt a tény az okiraton nem tüntette fel, nem helytálló azon munkáltatói hivatkozás, hogy a két illetményelem együttesen elérte vagy meghaladta a garantált bérminimum összegét.

Az ítélet szerint 2013. augusztustól a felperes havonta 14.300.- Ft, 2014. évre havi 18.300 Ft, 2015. évben október végéig pedig 22.300 Ft illetmény-különbözet illeti meg jogszerűen a felperest.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat nem okszerűen értékelte és az irányadó jogszabályokat nem összességében értelmezte.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Ellenkérelmében úgy nyilatkozott, hogy jogilag nem elfogadható az alperes utólagos magyarázata, mely szerint a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész egy hányadát szánta a garantált bérminimumra történő kiegészítésként.

A törvényszék az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és az elmaradt illetmény összegét a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helytállóan határozta meg a felperes módosított kereseti kérelmével egyezően. Érdemi döntése megfelel az irányadó és általa alkalmazott jogszabályoknak. Ezért a törvényszék az elsőfokú ítéletet a Pp. 254. § (3) bekezdésére utalással a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezésben és a felperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakkal kapcsolatosan kiemeli a

törvényszék, hogy az alperes 2015. július 13-át megelőzően nem hozott olyan határozatot, melynek alapján az lenne megállapítható, hogy a garantált illetményemelést a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész csökkentésével teljesítette. Így nem állapítható meg, hogy az alperes eleget tett a garantált illetmény összegének emelésére vonatkozó kötelezettségének.

2015. júliustól októberig sem a jogszabálynak megfelelően a felperes által helyesen számított garantált illetményt vette figyelembe, így a különbözet e hónapokban is fennállt, és az összilletmény a bíróság által számított 2014. évi összegéhez képest csökkent, amely a Kúria gyakorlatára is figyelemmel megalapozta a felperes igényét.(Mfv.II.10.208/2013/4.szám)

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a törvényszék a felperes fellebbezési eljárásra vonatkozó jogtanácsosi munkadíjának mint másodfokú perköltségének a megfizetésére.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az eredménytelenül fellebbező alperes személyes illetékmentessége folytán, a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§ szerint az állam viseli.

Balassagyarmat, 2016. február 4.

dr. Barsi József s.k.
a tanács elnöke

dr. Nádai Mónika s.k.
előadó bíró

dr. Pappné dr. Makka Éva s.k.
bíró

a kiadmány hitelül: